

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență pentru modificarea art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și pentru reglementarea modalității de executare a unor hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ	Măsurile privind soluționarea problemei neexecutării sau executării cu întârziere a hotărârilor judecătorești sau deciziilor arbitrale pronunțate împotriva debitorilor publici aflați în faliment sau lichidați.
2.2. Descrierea situației actuale	A. La nivel general, până în prezent, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Curtea sau CEDO) a pronunțat 43 de hotărâri prin care a sancționat neexecutarea sau executarea cu întârziere a hotărârilor judecătorești de către autoritățile sau instituțiile publice, precum și de către diverse entități (în special, societăți) aflate sub controlul statului. Pornind de la aceste statistici, prin hotărârea <i>Fundația Căminele de elevi ale bisericii reformate și Stanomirescu</i> (7 ianuarie 2014), Curtea a statuat asupra existenței la nivel intern a unei disfuncționalități structurale cu privire la neexecutarea sau executarea cu întârziere a hotărârilor judecătorești împotriva

statului, sugerând necesitatea luării unor măsuri legislative și/sau administrative care să permită executarea, voluntară și rapidă, a hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva unui debitor public.

O categorie aparte de cauze de pe rolul CEDO în materia neexecutării hotărârilor judecătorești definitive (inclusiv decizii arbitrale pronunțate de instanțe arbitrale naționale sau internaționale), pronunțate împotriva debitorilor publici, o reprezintă situațiile în care debitorul public este o entitate sub controlul statului (cel mai adesea, o societate la care statul este sau a fost acționar majoritar) și care se află în procedură de faliment sau a fost deja lichidată și radiată.

Până în prezent, există nouă asemenea cauze soluționate de CEDO și aflate sub supravegherea CM: *Omegatech împotriva României* (cererea nr. 24612/07), *Polyinvest împotriva României* (cererea nr. 20752/07), *RJ Import Roger Jaeger AG și RJ Import București SA împotriva României* (cererea nr. 19001/05), *Bod și alții împotriva României* (cererea nr. 30403/06), *Podaru și alții împotriva României* (cererea nr. 41786/14), *Beșleagă și alții împotriva României* (cererea nr. 35723/03), *Zlatin împotriva României* (cererea nr. 24693/07), *Tomiuc împotriva României* (cererea nr. 34883/10) și *Iordan împotriva României* (cererea nr. 47967/13).

În ceea ce privește modul în care sunt soluționate aceste cauze, Curtea acordă reclamanților (care pot fi persoane fizice sau juridice, din România sau din alte state), în cele mai multe cazuri, sume de bani cu titlu de daune morale (pentru suferința cauzată de neexecutarea hotărârilor interne) și cheltuieli de judecată, stabilind, de asemenea, obligația statului de a aduce la îndeplinire, prin mijloace adecvate, hotărârile judecătorești interne neexecutate.

Menționăm că, în viitor, există posibilitatea să apară noi astfel de cauze în care Curtea să oblige statul să execute hotărâri judecătorești interne împotriva unor debitori publici aflați în faliment/lichidați și radiati, însă, în cauze recente similare celor nouă arătate mai sus, Curtea a transformat suma datorată de societatea comercială de stat aflată în faliment în daune materiale, fără a mai stabili obligația de aducere la îndeplinire a hotărârii

interne neexecutate (de ex. cauza *Iancu împotriva României*, cererea nr. 20302/11, hotărârea din 14 ianuarie 2020).

Pe agenda Comitetului Delegaților Miniștrilor Consiliului Europei în format drepturile omului (CM-DH – organism care supraveghează modul în care statele execută hotărârile CEDO) de la reuniunea din 6-8 decembrie 2022 s-au aflat toate cele nouă cauze susmenționate ce privesc neexecutarea unor hotărâri judecătorești/deciziile arbitrale pronunțate împotriva unor debitori publici aflați în faliment sau lichidați și radiați.

Deciziile adoptate în aceste cauze de către CM-DH (inclusiv cea mai recentă), menționează explicit faptul că autoritățile sunt ținute să plătească cât mai rapid, din fondurile statului, toate sumele datorate reclamanților, așa cum sunt stabilite prin hotărârile judecătorești sau deciziile arbitrale neexecutate, inclusiv sub aspectul penalităților de întârziere, calculate până la data la care se va realiza efectiv plata.

CM-DH a insistat încă o dată asupra răspunderii statului pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești sau arbitrale prin care societăți controlate de stat au fost obligate să plătească sume de bani reclamanților și a reiterat îngrijorările crescânde exprimate prin trei rezoluții interimare adoptate până în prezent (în reuniunile din 1-3 septembrie 2020, 14-16 septembrie 2021 și 8-9 martie 2022) față de eșecul prelungit al autorităților de a asigura restituo în integrum pentru reclamanți, prin plata din fondurile statului a tuturor sumelor datorate acestora prin hotărâri judecătorești sau decizii arbitrale, și inclusiv a dobânzilor moratorii acumulate până la momentul plății.

În lumina nesoluționării acestor cauze, în ciuda apelurilor repetate ale CM-DH, Președintele Comitetului a fost invitat să trimită autorităților o scrisoare prin care să le încurajeze să găsească rapid soluții pentru executarea acestor hotărâri CEDO.

În aceste condiții a fost decisă reluarea examinării acestor cauze la reuniunea CM-DH din martie 2023.

Gravitatea neexecutării acestor cauze este ilustrată și de faptul că, până în prezent, CM-DH a adoptat deja trei rezoluții interimare în acest grup de cauze (la reuniunile din septembrie 2020, septembrie 2021 și ulterior martie 2022) rezoluțiile interimare

fiind instrumentele prin care CM-DH își exprimă poziția critică față de statele care nu pot sau nu vor să execute hotărârile CEDO.

Astfel, cu titlu de exemplu, în rezoluția interimară adoptată la reuniunea din septembrie 2020, se menționează că, deși se ia act de informațiile prezentate de partea română privind planurile de amendare a legislației naționale pentru a permite plata sumelor datorate, în text sunt reiterate pozițiile anterioare ale Comitetului, în opinia căruia, conform jurisprudenței Curții, România trebuie să plătească din fondurile statului sumele datorate reclamanților, inclusiv penalitățile de întârziere calculate până la momentul plății (așa cum sunt calculate aceste penalități în hotărârile judecătorești sau deciziile arbitrale, ori, în lipsa unor astfel de specificații, conform dreptului intern).

În practică, problema executării hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva unor debitori publici aflați în faliment sau lichidare a întâmpinat obstacole majore.

În situația companiilor cu capital de stat (sau a unor foste societăți deținute de stat, dar privatizate) aflate în procedura falimentului, satisfacerea creanțelor reclamanților care decurg din hotărâri judecătorești interne definitive se realizează în cadrul procedurilor prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență. În acest caz, în funcție de situația patrimonială a societății, creanța reclamantului poate fi acoperită doar parțial (sau, în unele cazuri, nu poate fi deloc satisfăcută) prin valorificarea activelor debitorului (de exemplu cauzele *Omegatech Enterprises Ltd împotriva României* și *SC Polyinvest SA împotriva României*, unde debitorul public SC SIDERMET SA se află în faliment și, conform informațiilor transmise de lichidatorul societății, în urma valorificării activelor sale nu va fi posibilă satisfacerea creanțelor reclamanților).

În cazul societăților cu capital de stat care au fost deja lichidate și radiate din Registrul Comerțului, este imposibilă executarea de către acestea a hotărârilor judecătorești în favoarea reclamanților, având în vedere că debitorul persoană juridică nu mai există (de ex. în cauzele *Zlatin împotriva României*, *Bod împotriva României* și *RJ Import București SA împotriva României*).

Cu privire la obligația statului de a asigura executarea hotărârilor judecătorești interne pronunțate împotriva unor societăți de stat

sau deținute anterior de stat, aflate în procedura falimentului ori deja lichidate și radiate, până în prezent au fost purtate discuții între instituțiile publice competente, fiind creat, în acest scop, și un Grup de lucru inter-instituțional¹ care a avut mai multe întâlniri și care a analizat datele privind situația de fapt a acestor companii și legislația incidentă.

Concluzia acestor discuții a fost că nu există un mecanism prin care statul român să își asume datoriile unei societăți, întrucât aceasta are personalitate juridică și patrimoniu propriu, iar limitele răspunderii patrimoniale a statului, în calitatea sa de asociat/acționar, sunt cele stabilite de dreptul comun în materie societară și în materia guvernantei corporative a întreprinderilor publice, limite care operează și în procedura insolvenței (răspunderea asociațiilor/acționarilor poate fi atrasă doar cu titlu de excepție, în condiții limitativ prevăzute, circumscrise ideii de fraudă).

În contextul în care art. 10 din O.G. nr. 94/1999 nu permite decât plata sumelor acordate de Curte cu titlu de despăgubire (daune sau cheltuieli), nu și plata sumelor datorate reclamanților în baza unor hotărâri interne, modificarea și completarea acestui text de lege, apare ca o modalitate eficace de facilitare a executării hotărârilor CEDO ce privesc plata sumelor datorate de societăți la care statul este sau a fost acționar majoritar și care se află în procedură de faliment sau a fost deja lichidată și radiată, către reclamanți în baza unor hotărâri judecătorești interne definitive neexecutate.

Subliniem că, prin articolul 46 (1) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Convenția), tratat internațional semnat și ratificat de România, „statele se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții în litigiile în care ele sunt părți”.

B. Totodată, de la momentul elaborării O.G. nr. 94/1999, au intervenit mai multe evoluții în ceea ce privește practica Curții,

¹ Grupul de lucru interinstituțional a fost constituit în baza Memorandumului cu tema *Executarea hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului ce vizează neexecutarea sau executarea cu întârziere a hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva unui debitor public*, și are o sub-structură, lărgită, pentru analiza cauzelor referitoare la debitorii publici-societăți, formată din reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe – Agentul Guvernamental pentru CEDO, Ministerul Economiei, Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, Ministerul Finanțelor, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Justiției. La lucrări a fost invitat și Consiliul Concurenței.

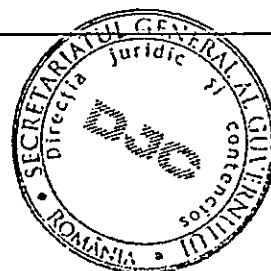

între care notăm apariția posibilității de radiere (în baza art. 37 (1) lit. c din Convenție) a unor cauze de pe rolul CEDO prin intermediul unor declarații unilaterale semnate de Guvern, prin intermediul Agentului guvernamental pentru CEDO, prin care Guvernul recunoaște încălcarea Convenției și se angajează să plătească reclamantului/reclamanților o sumă de bani cu titlu de despăgubire pentru a stinge litigiul.

Aceste declarații unilaterale, care nu sunt menționate în forma actuală a O.G. nr. 94/1999, sunt utilizate în situații în care plângerea vizează o jurisprudență bine stabilită a Curții, iar reclamantul sau reclamanții nu acceptă soluționarea unei cauze pe cale amiabilă propusă de Curte și acceptată de Guvern (de ex. cauze în materia condițiilor de detenție, cauze ce vizează durata excesivă a unor procese civile/penale etc).

Astfel, din această perspectivă, este necesară actualizarea prevederilor art. 10 din O.G. nr. 94/1999, sub mai multe aspecte, după cum urmează:

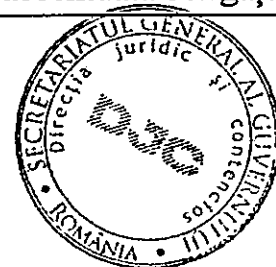
- Precizarea faptului că satisfacția echitabilă trebuie plătită atât în temeiul hotărârilor CEDO, cât și în baza deciziilor prin care Curtea ia act de soluționarea pe cale amiabilă a cauzelor ori de declarațiile unilaterale ale Guvernului. Această precizare trebuie realizată prin modificarea conținutului alineatelor art. 10.
- Precizarea faptului că titlul executoriu pentru plata satisfacției echitabile îl reprezintă hotărârile Curții, alături de decizia prin care se ia act de înțelegerea amiabilă a cauzei ori de declarația unilaterală a Guvernului (alineatul 3 al art. 10).
- Precizarea faptului că plata satisfacției echitabile se realizează în termenul prevăzut de hotărârea Curții sau de decizia prin care se ia act de înțelegerea amiabilă a cauzei ori de declarația unilaterală a guvernului, iar, în lipsa acestui termen, plata se efectuează în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii Curții, respectiv de la data notificării deciziei prin care se ia act de înțelegerea amiabilă a cauzei ori de declarația unilaterală a guvernului (alineatul 5 al art. 10).

C. Urgența demersului de amendare a art. 10 din O. G. nr. 94/1999 este determinată de nevoia de conformare cât mai rapidă a României cu obligația sa de a executa hotărârile CEDO susmenționate, așa cum s-a stabilit în repetate rânduri și prin deciziile CM-DH, în condițiile în care executarea acestor cauze este deja întârziată, în unele cazuri în mod semnificativ, ceea ce contravine prevederilor art. 46 (1) din Convenție. De asemenea, în opinia CM, efectuarea plății sumelor datorate potrivit hotărârilor și deciziilor arbitrale reprezintă, în esență, îndeplinirea obligației de plată a satisfacției echitabile recunoscute de Curte ca fiind datorată reclamanților, singura diferență fiind că individualizarea sumei nu este realizată de către aceasta, ci prin trimitere la respectivele hotărâri și decizii arbitrale interne, iar plata satisfacției echitabile este o obligație necondițională a statelor părți la Convenție.

Astfel, în lipsa unor demersuri urgente pentru aducerea la îndeplinire a hotărârilor judecătorești și deciziilor arbitrale a căror neexecutare a fost constatată de CEDO în cauzele *Omegatech împotriva României*, *Polyinvest împotriva României*, *RJ Import Roger Jaeger AG și RJ Import București SA împotriva României*, *Bod și alții împotriva României*, *Podaru și alții împotriva României*, *Beșleagă și alții împotriva României*, *Zlatin împotriva României*, *Tomiuc împotriva României* și *Iordan împotriva României*, poziția României în cadrul Consiliului Europei va continua să fie afectată de percepția CM și a celorlalte state membre de refuz al părții române de a se conforma unor hotărâri definitive și neechivoce ale Curții care îi impun să aducă la îndeplinire o serie de hotărâri judecătorești și decizii arbitrale interne.

Această situație este ilustrată și de faptul că, până în prezent, au fost deja adoptate trei rezoluții interimare și, la cea mai recentă reuniune CM-DH la care au fost dezbătute cauzele susmenționate, în perioada 7-9 martie 2023, partea română a fost din nou chemată să acționeze decisiv și să realizeze de urgență plata sumelor datorate către reclamanți, fiind accentuată obligația

necondiționată a României, stabilită de art. 46 (1) din Convenție, de a executa hotărârile CEDO în întregime, în mod eficace și prompt.

De asemenea, o altă consecință negativă care justifică urgența demersului este faptul că sumele de bani care vor trebui achitate de partea română pentru a executa hotărârile CEDO vor continua să crească, prin acumularea de sume cu titlu de penalități de întârziere cauzate de întârzierile suplimentare în executare, ceea ce va agrava impactul bugetar reprezentat de aceste obligații de plată².

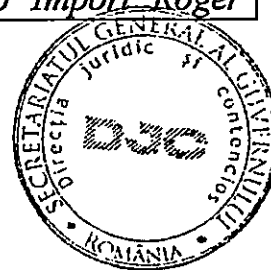
Inițiatorii își asumă că scopul proiectului este de a rezolva doar situația celor nouă cauze „pronunțate până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență³”. Astfel, afectarea poziției României la nivelul CM-DH prin neexecutarea hotărârilor interne și deciziilor arbitrale vizate de aceste nouă cauze CEDO, alături de efectul financiar negativ reprezentat de acumularea penalităților de întârziere generate de continua neexecutare a hotărârilor interne, în contextul inexistenței altor mecanisme care să permită îndeplinirea obligațiilor părții române, reprezintă starea de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului, care determină nevoia de reglementare cât mai rapidă a unui mecanism de plată a sumelor datorate reclamantilor din cele nouă cauze CEDO arătate mai sus, prin modalitatea prevăzută de prezentul proiect de OUG.

² Cu titlu de exemplu, precizăm că decizia arbitrală a cărei neexecutare a făcut obiectul cauzei CEDO *Omegatech Enterprises Ltd împotriva României* a prevăzut obligarea SC SIDERMET SA la plata către societatea reclamantă a unei sume de 1.046.449,68 USD, calculată la data deciziei arbitrale (1 iulie 2003), la care se calculează o dobândă de 18% pe an, începând de la data de 31 mai 1999 și până la data plății efective, precum și a sumei de 72.600 USD reprezentând cheltuieli arbitrale. Conform evaluării realizate de Serviciul de Executare a Hotărârilor CEDO înaintea reuniunii CM-DH din martie 2020 (disponibilă la https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016809c8941), suma de bani datorată de partea română societății reclamante, pe baza informațiilor transmise de aceasta din urmă, ar fi fost de 4,665,912.03 USD, calculată la nivelul datei de 29 martie 2018.

³ Textul art. II alin (1) este necesar să se raporteze la „prezenta ordonanță de urgență” și nu la o ordonanță simplă.

2.3. Schimbări preconizate	Având în vedere cele menționate, prin prezentul proiect se propune introducerea noțiunii de satisfacție echitabilă, care, așa cum este definită la alin. 2, include sumele acordate de Curte cu titlu de daune materiale, daune morale și cheltuieli de judecată. Așa cum reiese din Regulamentul CEDO și din Îndrumarea practică a Președintelui Curții adoptată în baza Regulii 32 din Regulament la 28 martie 2007, satisfacția echitabilă ce poate fi acordată în baza art. 41 din Convenție este reprezentată de daune materiale, daune morale și cheltuieli de judecată (în engleză <i>pecuniary damage, non-pecuniary damage and costs and expenses</i>). În plus, forma actuală a O.G. nr. 94/1999 folosește formula „reparație echitabilă”, în vreme ce în prezentul proiect de modificare se folosește sintagma „satisfacție echitabilă”, care reflectă fidel terminologia folosită de textele în engleză și franceză ale Convenției (<i>just satisfaction</i> respectiv <i>satisfaction équitable</i>). De asemenea, urmează a fi aduse și alte modificări la alineatele art.10 din actuala O.G., pentru a reflecta evoluțiile survenite în practica Curții, astfel cum au fost expuse în secțiunea anterioară dar și o completare printr-o reglementare distinctă în ceea ce privește, sumele stabilite prin hotărâri judecătorești interne și/sau arbitrale, pronunțate împotriva unor societăți comerciale cu capital majoritar de stat aflate în procedura falimentului ori deja radiate, a căror executare trebuie asigurată de către statul român, potrivit hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului .
2.4. Alte informații*)	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic	
3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în	În lipsa unor demersuri urgente pentru aducerea la îndeplinire a hotărârilor judecătorești și deciziilor arbitrale a căror neexecutare a fost constatată de CEDO în cauzele <i>Omegatech împotriva României</i>, <i>Polyinvest împotriva României</i>, <i>RJ Import Roger</i>

vigoare a actului normativ	<i>Jaeger AG și RJ Import București SA împotriva României, Bod și alții împotriva României, Podaru și alții împotriva României, Beșleagă și alții împotriva României, Zlatin împotriva României, Tomiuc împotriva României și Iordan împotriva României,</i> poziția României în cadrul Consiliului Europei va continua să fie afectată de percepția CM și a celorlalte state membre de refuz al părții române de a se conforma unor hotărâri definitive și neechivoce ale Curții care îi impun să aducă la îndeplinire o serie de hotărâri judecătorești și decizii arbitrale interne. Această situație este ilustrată și de faptul că, până în prezent, au fost deja adoptate trei rezoluții interimare și, la cea mai recentă reuniune CM-DH la care au fost dezbătute cauzele susmenționate, în perioada 7-9 martie 2023, partea română a fost din nou chemată să acționeze decisiv și să realizeze de urgență plata sumelor datorate către reclamanți, fiind accentuată obligația necondiționată a României, stabilită de art. 46 (1) din Convenție, de a executa hotărârile CEDO în întregime, în mod eficace și prompt.
3.2. Impactul social	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Prin promovarea prezentului act normativ se va realiza corelarea cu dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale protocoalelor adiționale la aceasta, ratificate de România, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.
3.4. Impactul macroeconomic	
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat	Având în vedere posibilele vulnerabilități din perspectiva dreptului concurenței cauzate de plata de către stat a sumelor datorate reclamanților de către companii cu capital de stat, Agentul guvernamental pentru CEDO a solicitat Curții Europene

a Drepturilor Omului clarificări cu privire la modul în care aceasta înțelege obligația statului român de a asigura executarea hotărârii judecătorești interne, câtă vreme executarea acesteia ar urma să fie realizată, potrivit legislației naționale, conform regulilor aplicabile procedurii falimentului.

Cererile Guvernului, formulate în mai multe astfel de cauze, au fost, însă, respinse de Curte la data de 16 mai 2019 (cauzele *Omegatech* și *Polyinvest împotriva României*) și, respectiv, 27 iunie 2019 (cauzele *Iordan*, *Zlatin*, *Tomiuc împotriva României*), fără a fi oferite explicații cu privire la motivele respingerii.

De asemenea, la data de 25 iunie 2019, a avut loc la Bruxelles o întâlnire organizată de Consiliul Concurenței cu Comisia Europeană – *DG Competition*. La această întâlnire au participat reprezentanți ai MAE, Consiliului Concurenței, Serviciului pentru executarea hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului din cadrul CM (Serviciul)⁴ și reprezentanți ai *DG Competition* din cadrul Comisiei Europene. Experții instituției europene au precizat că și în cazul analizei cu privire la ajutorul de stat se face un test al imputabilității similar celui făcut de CEDO și au apreciat că în toate cazurile prezentate de partea română, datoriile societare datează din perioada anterioară dobândirii calității de membru UE de către România, statul nu are o marjă de apreciere cu privire la executarea hotărârilor CEDO, deci nu acționează discreționar în favoarea unor societăți, iar sistemul nu este selectiv, ci, dimpotrivă, general, orice persoană fizică ori juridică putând să se adreseze Curții Europene, dacă se află într-o situație similară.

Față de aceste premise concrete, concluzia întâlnirii a fost aceea că un act normativ prin care statul își asumă debitele societăților cu capital majoritar de stat care au format obiectul hotărârilor

⁴ Organism specializat din cadrul CM, care îl asistă pe acesta în activitatea de supraveghere a modului în care statele execută hotărârile Curții.

	CEDO nu ar veni în contradicție cu legislația europeană privind ajutorul de stat.
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.9. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani mii lei				Media pe 5 ani
1	2 2023	3 2024	4 2025	5 2026	6 2027	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						

b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri – venituri din vânzarea de acțiuni în cadrul proceselor de privatizare						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii	13.350					2.670
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli (se va menționa natura acestora.)						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat	-13.350					-2.670
b) bugete locale						

4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.						
4.8. Alte informații	Nu au fost identificate.					
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ	Prin prezentul proiect se va modifica și completa art. 10 din Ordonanța de Guvern nr. 94/1999.					
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.					

5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.1. Măsuri normative necesare transunerii directivelor UE	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor legislative UE	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.6. Alte informații	Nu au fost identificate.

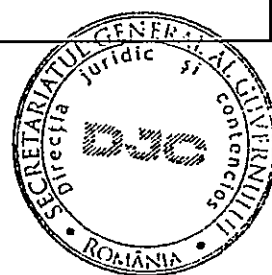
Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Afectarea poziției României la nivelul CM-DH prin neexecutarea hotărârilor interne și deciziilor arbitrale vizate de aceste nouă cauze CEDO, alături de efectul financiar negativ reprezentat de acumularea penalităților de întârziere generate de continua neexecutare a hotărârilor interne, în contextul inexistenței altor mecanisme care să permită îndeplinirea obligațiilor părții române, reprezintă starea de
---	---

	fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului, care determină nevoia de reglementare cât mai rapidă a unui mecanism de plată a sumelor datorate reclamanților din cele nouă cauze CEDO arătate mai sus, prin modalitatea prevăzută de prezentul proiect de OUG.
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr.1093/2023.

6.6. Alte informații	Nu au fost identificate.
<i>Secțiunea a 7-a</i> <i>Activități de informare publică privind elaborarea si implementarea proiectului de act normativ</i>	
7.1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	➤ Proiectul de act normativ a fost publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor și al Ministerului Afacerilor Externe, secțiunea “Transparență decizională”, împreună cu instrumentul de motivare, respectând prevederile legale în vigoare cu privire la transparența decizională în administrația publică și la accesul la informațiile de interes public (Legea nr. 52/2003). Proiectul a fost pus în consultare publică pe paginile web ale Ministerului Finanțelor în data de 07.11.2023.
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
7.3. Alte informații	Impactul financiar al acestui proiect de act normativ este reprezentat de plata sumelor datorate de companii cu capital de stat aflate în faliment sau deja radiate către reclamanții din cauzele Omegatech împotriva României, Polyinvest împotriva României, RJ Import Roger Jaeger AG și RJ

	Import București SA împotriva României, Bod și alții împotriva României, Podaru și alții împotriva României, Beșleagă și alții împotriva României, Zlatin împotriva României, Tomiuc împotriva României și Iordan împotriva României, alături de eventuale sume cuvenite cu titlu de penalități de întârziere, așa cum sunt acestea calculate conform hotărârilor judecătorești sau deciziilor arbitrale a căror neexecutare a fost constatată de CEDO în cele nouă cauze susmenționate. Din informațiile disponibile, totalul sumelor datorate, până în prezent, potrivit hotărârilor CEDO sus-menționate este de 7.509.043,21 lei și 1.316.379,73 USD (<u>sume calculate conform informațiilor de care dispune Agentul guvernamental pentru CEDO în prezent</u>), la care se vor adăuga penalități de întârziere și alte sume care, în prezent, nu pot fi cuantificate. Quantumul final va fi cel care va rezulta din expertizele necesare pentru calcularea sumelor de plată și a penalităților de întârziere.
<i>Secțiunea a 8-a</i> <i>Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ</i>	
8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	Punerea în aplicare a prezentului act normativ va fi realizată de către Ministerul Finanțelor, alături de Ministerul Afacerilor Externe, prin plata sumelor datorate reclamanților din hotărârile CEDO în cauzele îndreptate împotriva României. Punerea sa în aplicare poate avea loc imediat după intrarea sa în vigoare, fără a fi necesară o perioadă suplimentară sau de tranziție.
8.2. Alte informații	Nu au fost identificate.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă precum și pentru reglementarea modalității de executare a unor hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

ION-MARCEL CIOLACU

